

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8671

гр. София, 20.11.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в закрито заседание на 20.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

като разгледа дело номер **11379** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК.

Образувано е във връзка с искане на И. С. Л. за спиране на допуснатото предварително изпълнение по силата на закона на Заповед № ЗС-132 от 7. 10. 2020 г., издадена от Министъра на отбраната.

С посочения административен акт, на основание чл. 80а, ал. 1 от Закона за държавната собственост /ЗДС/ от И. Л. е иззет недвижим имот, частна държавна собственост, включен в жилищния фонд на Министерството на отбраната, находящ се в [населено място], район „В.“, [улица], ет. 1 и представляващ гараж № 14 със застроена площ 17 кв.м.

След като се запозна с направеното искане и извърши преценка на представените по делото доказателства, съдът намира следното:

Разпоредбата на чл. 80а, ал. 3 от ЗДС предвижда, че обжалването на заповедта за изземване по чл. 80а, ал. 1 от ЗДС не спира нейното изпълнение, освен ако съдът разпореди друго.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Разпоредбата на чл. 166, ал. 2 от АПК предвижда възможност при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, по искане на оспорващия съдът да спре предварителното изпълнение, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

В тежест на лицето, поискало спиране на предварителното изпълнение, е да докаже вероятността за причиняване на оспорващия на значителни или трудно поправими вреди. По делото липсва конкретно предявено и доказано основание за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК. Вредите, за чието предотвратяване се иска спиране, не са конкретизирани, не са доказани по чл. 154, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, нито

са презумирани по чл. 154, ал. 2, изр. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК. В подадената жалба единствено е посочено, че се иска спиране, поради наличие на друго висящо производство и предвид близката дата, за която е насрочено принудителното изземване по административен ред.

Жалбоподателят е следвало изрично да посочи в какво ще се изразят тези вреди, както и обстоятелствата, поради които определя същите като значителни или пък трудно поправими.

Тези вреди не могат да се предполагат, нито да се извеждат само от характера на издадения акт. Липсва и процесуална възможност съдът с мотивите си в постановен от него съдебен акт да замести липсващо изявление на оспорващото лице в тази насока. За съда не съществува процесуално задължение да предполага, че хипотетично на адресата биха се причинили вреди от предварителното изпълнение на обжалвания акт, нито какви по вид и характер са тези вреди и от какви факти същите биха могли да възникнат. За да спре предварителното изпълнение, съдът следва да установи, че е налице такова основание със същата степен на значимост на заложения от закона държавен и обществен интерес – т.е. допуснатото предварително изпълнение да застрашава със същата или в по-висока степен интересите на засегнатото лице. При липсата на писмени доказателства в тази насока и при прилагане на правилата за доказателствена тежест в процеса, съдът приема, че от предварителното изпълнение на Заповед № ЗС-132 от 7. 10. 2020 г., издадена на Министъра на отбраната, за жалбоподателя няма да бъдат нарушени значително защитими и значими правни интереси, противопоставими на държавния и обществен интерес.

Горните аргументи обуславят извода, че искането за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № ЗС-132 от 7. 10. 2020 г., издадена от Министъра на отбраната, е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Предвид изложеното и на основание чл. 166, ал. 3 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането на И. С. Л. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № ЗС-132 от 7. 10. 2020 г., издадена от Министъра на отбраната.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

На основание чл. 138 от АПК препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: